

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. vij. post festu[m] Trini. Questio. lij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

III

alaz. So. Nulla pacis epis iacturā q̄ ope cum. s. Glade p̄us recōciliari fra. z̄. Si raf qd̄ meli⁹ est: docedo scripturā: vel se ad ipso est absens sufficit ad eū ire pedib⁹ mē t⁹ ḡ studiū disponēdo. Hec scūs Tho. cū tis. fīm Aug. de fīmone dñi in morte. dīc̄ multis alijs. Ex his at p̄t ad p̄mū q̄stū tem. Pergenduz est nō pedib⁹ corporis: sed h̄c̄ notādo q̄ serū Tho. nō loquit̄ d̄ eo motib⁹ animi: vt te humili affectu. p̄ster q̄ studet qd̄ē in theolo ḡtis: sed nō vt doceat ipso aut sc̄pt̄o. sed vt sciat z̄ in ipso le/ tef de deo. sed de eo q̄ se p̄ studiū dispō/ nit vt doceat: ly vt dicente casam finalē. Hic at ē acti⁹: ille ipso z̄tēplati⁹. vt p̄t ait suscepit iniuriā: fīm Alexā. de ales. in. iij. recōciliatione z̄rere ne debet debi/ to necessitatis. fīm dr Aug. vbi s. Nō ve/ platois. de q̄ vide. iij. q̄. clxxxij. ar. i. cor. niam postulabis ab eo qui tibi iniuriā fecit. sed rancū dimittas: sicut tibi a domi/ no dimitti cupis quod ipse cōmiseris. De re sc̄pt̄o q̄ ipso. qz docēs ipso vt in plurib⁹ docet simplices tm̄ in sc̄pis pficiētes. do/ cens at sc̄pt̄o docet etiā futuros doctores z̄lītērē doceat doctores futuros. vt do/ cēs ipso in schol. aut alibi) adhuc meli⁹ est docere sc̄pt̄o: qz hec doctrina est vniuersa/ liorū durabilior. Et eadē rōne simpli me/ lius ē docere futuros doctores ipso i scho/ lis: q̄ simplices i ecclia: z illi sunt plures. qz sicut docēs i ecclia est architect⁹ respe/ ctu particulariter salutē anīaz. pecurantū ita docēs in schol respectu docentū i ec/ clesia est architect⁹: qz docet q̄līt̄ doceant. Et p̄seq̄nter est particeps toti⁹ fruct⁹ eo/ rū q̄s docuit: fīm illō Gal. vij. Lōicer aut̄ is qui z̄. Querī etiā pōt̄ Utz docere sit act⁹ vite actiue aut z̄tēplatiae. Glide iij. q̄. clxxxij. ar. iij. Et vt̄ doctoz v̄l p̄d/ catōr habeat a deo in patria p̄mū specia/ le. aureolā: qn̄ ppter inanē gl̄iam p̄dicat no laxās retia in cap. urā: sed suspēdes in venit̄. Glide. iij. dīl. xlviij. q. v. ar. iij. q. iij z qdl. v. q. xi. ar. i.

Dñica. vi. post festū Trini.
Questio. I.

¶ Veri⁹ Utz reconciliatio fratris semp̄ sit facien/ da ante oblationē sacrificij⁹. R̄ndes q̄ sicut ab eo q̄ fec̄ iu/ trā. Fris p̄nīa h̄ri possit: qz aliter nō v̄l/ def quō possint p̄ba saluatoris babere los/

Querī etiā pōt̄ an irasci fratris semp̄ sit peccatum: Glide. iij. q. clvij. arti. iij. z iij. Et vt̄rum cōvenieret gradus ire a do/ mino assignentur. Glide. iij. q. q. clviij. arti/ culo. vij. in. c.

Dñica. vij. Post festū Trini.
Questio. Iij.

De questiōibus super euāg.

Verit̄ quot mo^z dis ch̄s poterat turbā magnam panib⁹ satiare in deo: Respondeo. Natura & ars nihil facere possunt nisi uno mō. s. natura alterādo materiā pdū etā a deo: & ars alterādo & dispositio materiā pductaz a natura vel saltem a deo. Nā oīne agēs scđm sicut actiōem ita & effectum p̄oris p̄supponit in qđ agat quia cū nō sit pur⁹ act⁹ nō pōt se toto agere: & p̄sequit nec totū qđ est in suo effectu pdū cere. De⁹ aut̄ pōt rem cōpositā: qđcđ sit d̄ simplici q̄tuor modis facere. Primo tota liter creando: ita q̄ nihil rei facte p̄sistet, ret factio[n]e sicut fecit celuz. Et secundo al[ter]ando ex mō q̄ agēs natale: ita q̄ factio[n]e rei p̄existat qđam rei si[de]n[m]ateriā: sed nō forma: sicut ex virga aaron pdūxit fructus. Num. xvij. c. Et tertio cōvertendo materiā rei in aliam rem iā p̄existē: ita q̄ factio[n]e p̄existat materiā & forma rei sic[de]: sed nō sit eo mō q̄ est post factio[n]ē: si[de]t natura ex alimēniū facit carnes p̄existentes inq̄ntū illas auger cōuersa noua materia in carnes. qz qđ pōt effectuē deus facere p̄ naturā: pōt etiā immediate efficere p̄ seip̄. Et sic fecit etiā querendo aliquā materiā in carnē & os q̄ erat in costa Ade. vel salte in os: vt pr̄j. i. q. xcij. ar. iij. ad pm̄. Et q̄to querendo in rem p̄ existente: nō solū materiā sed etiā formaz alteri⁹ rei existētis: querēdo totā rē vna in totam alia: sicut querit totū panē q̄ntum ad materiā & formā in totū corpus ch̄i: vt pr̄j. iij. q. lxxv. arti. iij. in c. Q, aut̄ deus h̄ possit ch̄uisi fieri hoc doceat: tñ sic naturali rōne. p̄bas. Nā cū oīne agēs agat inq̄ntum est actu: agens naturale vel creatum: ppter h̄ nō pōt agere nisi ad immutationē forme. quia in suo actu est determinatū: utpote existens determinati generis & speciei: & p̄sequit eius actio nō ferit nisi sup aliquā actū determinatū: & p̄sequēter sup formā tñ q̄ sit determinatio in esse actuali. Igit̄ sicut se haber agēs creatum ad transmutandū sūm formā q̄ quid determinat in esse actuali: ita se habet increatū ad transmutandū totā entis naturā. s. ma-

q

teriam & formā: qz est act⁹ infinit⁹. Igit̄ sicut agens creatū p̄ficere pōt querēdo. formalē. i. sūm formā ita pōt increatū p̄: sūm cere substātialē. i. sūm totā subām rei. Igit̄ tur ch̄s poterat i deserto cū esset de⁹ q̄tuor modis turbam panib⁹ saturare. Primo creando panes: & secundo alterādo alib⁹ quā materiā ad nouā formā pāis. Et ter̄tio addicēdo aliquā materiā ad formā panis p̄existētē. Et q̄to querēdo lapides vñ aliquid tale in panes. Potuit aut̄ eisdem q̄tuor modis replere stomachū turbaꝝ: & vñter⁹ etiā Quintāmō. s. rarefactendo panes paucos. i. null. accidendo substatia sū angēdo q̄ritatē. So em casu fūissent repleri: qz replere ē q̄ritatis: sū non satiatī. qz satiare appetitū cibi est exhibere aliquid vñ nutritiā corp⁹ & restaurare qđ resolutū est p̄ calorē naturalē qđ q̄ritas facerēn pōt: alioquin posset q̄s nutritiā sphaera mathematica si hāc deglutiiret. Sed p̄dicta arguo q̄ q̄rt⁹ mod⁹ sit impossibilis. Si em rot⁹ lapis trāsūret i totū panē: ec̄t ibi aliquid subiectū vñrisq. qz in oī mutariōe oportet esse subiectū qđ pūs sit in potētia: post pō in actu: cū mō⁹ sit act⁹ exhibētis in potētia. iij. p̄bū. Sed h̄ nō ē ibi as signare. ḡ z̄. Sol. Procedit hec obiectio de mutatiōe formalē: qz p̄pū forme est i materia vñ subiecto ēē. Hō aut̄ habet locū in querēdo totū sube. Tñ cū hec querēdo subalīs importet qndā ordinē subāp. q̄tū vna querit in alterā: ē sicut i subiecto in vñraq. suba: sicut ordo & numer⁹. Vide obis oib. iij. q. lxxv. ar. iij. Scđo. Nā dāta possibilitate dicti modi: nō seq̄ q̄ ch̄is potuerit inde satiare turbas: qz etiā totū ḡnōm querēs in septē panes slos: nō fūsſent maiores q̄ritate nec suba: sicut corpus ch̄i. n̄ crescit ex p̄secatōe panis. Sol. Iste q̄rt⁹ mod⁹ subdūndit p̄ in q̄tuor. Et pm̄ est querēdo in illos septē panes existētes alia corpora: pura lapides. Secundus est querēdo lapides vel alio in panes nouos: ita q̄ rotū trāsūret i rotū: sicut posset cogitari vñor Loth: trāsūisse in sūle nouū q̄ pūs nō erat. Terti⁹ mutando materiā lapidis ad formā noui pāis: sine q̄. uñq alteratiōe vel disposi: idē modis p̄.

R.

Tractatus

III

uia: sed cū dispositioē q̄ est naturalē seq̄la
Quar est querēdo illos panes in lapides magnos: et rursus illos lapides in panes maiores porib. **Eo** eīn casu satiati ex maiorib. panib. dicereñ aliquid rōne satiati ex poribꝝq. s. satiati ēēnt ex illis in q̄s sunt quersi lapides in q̄s erat quersi p̄mi panes. **De** p̄mo aut̄ horꝝ nō est dubiuꝝ. q̄ est sc̄dꝝ: silt̄ nec de tertio. q̄ si d̄p̄ p̄t. pdū cere formā cū materia s̄l̄ sine p̄uisa dispositioē: vt cū pdūxit celū: p̄t et pdūcele for̄mā. **Sed** d̄ alijs est dubiuꝝ: t̄l̄ est possibil̄ ynuſ: est t̄ r̄f̄iquꝝ. q̄ seq̄ns includit porē in sc̄da h̄uſe. **Et** q̄dē s̄l̄ solꝝ p̄mꝝ horꝝ modox est possibilis argumentuꝝ cludit. **Si** aut̄ possibil̄ est aliqꝝ alioꝝ duo z. i. se cuði et tertij: sic stat q̄rt̄ modꝝ satiādi in deserto nō ex ill̄ seprē panibꝝ: s̄z ex panibꝝ multis. **Si** aut̄ possibil̄ sit vltimꝝ: sic erit saturatio aliqꝝ mō ex eisdem.

Querē etiā potest sicut q̄stū est. **Dñica** viii. in q̄dragēsimā.

Dñica. viii. post festū Trini.

Questio. liij.

Veritū **Vtrum** arbor bona. i. voluntas bona possit facere malū fructū. i. malam actionē. **Rñdeo** ex doctrina sc̄ti Tho. h̄. dist. xxxix. q. q. ar. h̄. **Lū** voluntas ferat in fine vltimū vt est int̄dēs: et finē p̄ximū. i. obiectū ordinatū in fine vltimū: vt ē eligēs: voluntas mala vt ē int̄dēs sp̄ facit malū fructū: q̄r̄ finis malꝝ est. **Sed** tñ voluntas bona vt int̄dēs nō p̄ter h̄ necessario facit bonū fructū: vt si obiectū p̄ximū sit de se malū: puta fornici. Bonū em̄ fini Dionys. est ex tota et integra cā: malū aut̄ ex singul̄ defectib. si cut pulcer h̄ nō ē nisi habeat oia mēbra pulcra. turpis at̄ d̄: si oia sint pulcra p̄ter oculū ynuſ: fini que sit strabo. **Sz** voluntas bona fini q̄ ē eligēs nō p̄t facere fructū malū. **Nā** si electio ē bona: op̄get ec̄ p̄liū bonū: qd̄ electionē p̄cedit. **Et** s̄z p̄liū ē bonū: vt̄z. vii. **Etb.** p̄mo finis ē debit̄. q̄r̄ nō d̄ p̄liariꝝ bonꝝ ad malū finē inueniuntur vltimā efficaces. **Et** sc̄do id p̄ qd̄ int̄dēdit p̄seq̄ finē ē bonū: q̄r̄ nō ē bonꝝ p̄liariꝝ

q̄ bonū finē medio icōnūtī p̄seq̄. **Et** tertio tps debitur: ita q̄ nec tarde nec precipita ter p̄liās p̄liās. **Lic** h̄ tertiu p̄tineat ad bonitatē p̄liū: vt ē in rōe: alia p̄o duo ex p̄te rei p̄liabili. **E** si bonꝝ ē finis: et id qd̄ ordinatū in fine bona ē actio. **Sz** videt̄ q̄ simpl̄ ex volūtate act̄ iudicēt̄ boī v̄ malī: q̄nō p̄t arbor bona fructū malos facere t̄c. **G**o. Saluator cōpar arbori boī lūratē fini q̄ ē eligēs. q̄r̄ ex electioē immedia te sequit̄ act̄: sic ex arbore immedia fructū. **S**ic sub alijs p̄bis cōpar arbori boī no volūtare bona fini q̄r̄ bona ex actu v̄lito t̄ fine int̄ero: vt d̄ s. Tho. j. q. q. xii.

Querē etiā p̄t vt̄ fructus malꝝ arboris male habeat rōneꝝ perī: et q̄nō sit ei cā excisiōis et cōbustiōis. **Glide**. j. q. q. xxi. art. j. **E** vt̄ vñ t̄ idē fructū possit ēēt vñ usq; arbori. bonꝝ t̄ malꝝ. **Glide**. j. q. q. xx arti. vltimo

Dñica. ix. post festū Trini.

Questio. liij.

Veritū **Vtrum** licet h̄c vñlicē cōmitari faciat elemosynā de illicite adq̄situꝝ **Rñdeo**. **T**ripliciter aliqd̄ ē ih̄ licite adq̄situꝝ. **P**riō: q̄r̄ debet ei a q̄ adq̄situꝝ est: vt i furto/rapina et vñfura. **S**c̄do q̄r̄ lic̄z nō debeat ei a q̄ adq̄situꝝ ē: tñ adres ill̄d̄ retinere nō p̄t. q̄r̄. vñ: dect̄ t̄ ale ac cepit h̄ iusticiā: vt i simonia. **T**ertio q̄r̄ adq̄situꝝ sit licita: ill̄cituꝝ tñ ē id q̄ adq̄situꝝ. sic p̄z de eo qd̄ p̄ meretriciū adq̄situꝝ mīler qd̄ p̄prie d̄ turpe lucz. **A**git ei iuste metreric̄ meretriciādō: h̄ nō mercede p̄ mētreric̄ accipiendo. **I**git̄ p̄tēt̄ elynas fie ill̄d̄ nō p̄t: q̄r̄ h̄o tener̄ ill̄d̄ f̄stittuere: nū sit incertū cuī sit. q̄r̄ tūc nō solū lic̄z: h̄ nec fariū ē ill̄d̄ i elynas erogari vel ipi haberi si indiget: a suo p̄fessori seu plato vel alteri: et h̄ ab ipo vel a p̄fessore vel a plato suo. **D**e sc̄do aut̄ elemosynā fieri debet: q̄r̄ ill̄d̄ nō p̄t teneri: nec debet restituere ei q̄ dēct̄. **E**t sile ē d̄ alijs in quibꝝ datio et acceptio est p̄ legē. **D**e terra aut̄ fieri p̄t: tñ nō sit debitū necitat̄: q̄r̄ tale ē effectū p̄pū: et p̄t retinerti: nō tñ de adq̄situꝝ meretriciū sit sacrificiū vel oblatio ad altare. **T**ū p̄ter